

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αποτυχία των προγραμμάτων «διάσωσης» και η αναζήτηση ευθυνών

Όλο και περισσότερη περιφρόνηση και εμπάθεια εκπέμπεται πλέον και σε μεγαλύτερο βαθμό από τα ισχυρά κέντρα της αλλοδαπής, και που έχει καταφέρει η κυβέρνησή σας (μαζί με όλες τις άλλες των μνημονιακών χρόνων), να διαφεντεύουν τις τύχες αυτού του τόπου. Ενώ στη χώρα μας συντηρείται ακόμη το ψέμα ότι «δεν υπάρχει άλλη λύση» και ότι «το μνημόνιο είναι μονόδρομος», οι ελίτ του τόπου δέχονται οξείες επιθέσεις από αυτούς στην υπηρεσία των οποίων αφιερώνονται. Στην τρέχουσα γερμανική προεκλογική περίοδο, οι ελληνικές ελίτ κατηγορούνται περισσότερο από τον ελληνικό λαό, τους «τεμπέληδες και τους απατεώνες» Έλληνες εργαζομένους. Τόσο οι Μέρκελ και Σόιμπλε όσο και τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας συναγωνίζονται στο να στοχοποιούν (υπαρκτά ή φανταστικά) περιουσιακά στοιχεία Ελλήνων πλουσίων και φοροδιαφευγόντων, προκειμένου να προστατέψουν τους «φτωχούς» Γερμανούς φορολογούμενους από εισφορές, που αιωρούνται στο άμεσο μέλλον εις βάρος τους και υπέρ της χώρας μας. Κανείς όμως δεν έχει εξηγήσει σ' αυτούς (και πως θα μπορούσε άλλωστε) ότι τα πακέτα «διάσωσης» της Ελλάδας το μόνο που διασώζουν είναι οι γερμανικές τράπεζες, δηλαδή ό,τι χρήμα φεύγει από τη Γερμανία προς την Ελλάδα το τσεπώνουν οι γερμανικές τράπεζες πάραυτα, χωρίς να μπαίνει καν στη χώρα μας, ενώ βέβαια εμείς χρεωνόμαστε βαρύτατα έως και για τα επόμενα εκατό έτη.

Από το ξέσπασμα της κρίσης, η θέση της Μέρκελ ήταν ότι η ελληνική οικονομία βρισκόταν σε μη βιώσιμη ευημερία και συνεπώς μοναδική οδός προσαρμογής ήταν το ξεφούσκωμα, η πτήση προς τα κάτω, σε χαμηλότερα, αλλά «ρεαλιστικότερα» επίπεδα. Όταν η χώρα μας κατέγραψε τη μεγαλύτερη (σωρευτική) ύφεση και την υψηλότερη ανεργία όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και παγκοσμίως, με ποσοστά 27%, αυτή και οι συνεργάτες της εξέφρασαν ευαρέσκεια, υπογραμμίζοντας ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο «σωστό» δρόμο, και τον οποίο «πρέπει να συνεχίσει». Ακόμη περισσότερο, όταν άρχισαν να εμφανίζονται οι πρώτες ενδείξεις για την «επίτευξη» πρωτογενούς πλεονάσματος.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός :

Η σοβαρή γερμανική εφημερίδα Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ σε πρόσφατο άρθρο της προτείνει διακοπή κάθε βοήθειας προς τη χώρα μας, κατηγορώντας την ελληνική πολιτική ελίτ για λαϊκίστικη ρητορική και έλλειμμα αξιοπιστίας, για ανεπαρκή ενημέρωση της ελληνικής κοινής γνώμης ότι δεν υπάρχουν άλλες εναλλακτικές λύσεις, με αποτέλεσμα να της αποδίδει ανικανότητα και την κύρια ευθύνη για την αποτυχία των προγραμμάτων διάσωσης της χώρας μας. Αν αυτό δεν συνιστά αγνωμοσύνη των προϊσταμένων προς τους υφισταμένους τους, και που επιφορτίζονται με ένα εξαιρετικά άχαρο και αντιπαθές έργο, τότε τι είναι;

Εάν σήμερα οι έπαινοι παραχωρούν τη θέση τους στη στοχοποίηση και στη διαβολή, αυτό πώς εξηγείται, εάν όχι με την προαναγγελλόμενη αποτυχία των προγραμμάτων «διάσωσης» και τη σπασμωδική αναζήτηση ευθυνών γι' αυτό;

Εάν σήμερα το τέλος αποκαλύπτεται τριςχειρότερο από την αρχή, ποιος ευθύνεται περισσότερο, οι ελίτ ή μήπως τα προγράμματα που τους ανατέθηκαν να εφαρμόσουν;

Όταν τα μνημόνια θα έχουν κατά γράμμα και με υποδειγματική ικανότητα εκτελεσθεί, το εθνικό εισόδημα της χώρας μας θα έχει εκμηδενιστεί, η ανεργία θα έχει εκτοξευθεί στους δύο και πλέον εκατομμύρια ανθρώπους, η ικανότητα της χώρας να παράγει εισόδημα - είτε για να πληρώνει τους δανειστές είτε για τον εαυτόν της - κυριολεκτικά δεν θα υπάρχει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Εάν αυτό συνιστά επιτυχία, τότε γιατί διαβάλλεται η ελίτ του τόπου, που εφαρμόζει αυτά τα προγράμματα, από τους επωφελουμένους από αυτήν; Εάν όμως παρ' όλα αυτά η διαβολή συνεχίζεται, δεν συνιστά αυτό ομολογία αποτυχίας; (και για την οποία μάλιστα αποτυχία ο δανειστής δεν έχει μικρότερη ευθύνη από τον οφειλέτη).

Στη χώρα μας η παραγωγή έχει μειωθεί κατά περισσότερο από 20% από το 2009 και συνεχίζει να μειώνεται δραματικά. Κανείς δεν γνωρίζει πότε θα ξεκινήσει η ανάπτυξη, ενώ ελάχιστοι περιμένουν η οικονομία να ανακάμψει στα προ κρίσης επίπεδα αυτήν τη δεκαετία. Γιατί τα πράγματα πηγαίνουν τόσο χάλια; Ακόμη και αρχιτέκτονες του προγράμματος αναγκάστηκαν να παραδεχθούν, ότι το Μνημόνιο είναι μηχανή μακροχρόνιας ύφεσης. Το ΔΝΤ, που λόγω «αυξημένης τεχνογνωσίας» συμμετέχει στα προγράμματα «διάσωσης», ομολογεί, ότι τα προγράμματα αποδείχθηκαν εξ αρχής εσφαλμένα, είτε γιατί οι πολλαπλασιαστές περικοπών των δαπανών ήταν μεγαλύτεροι των προβλεφθέντων είτε γιατί τα προγράμματα ήταν υπερβολικά εμπροσθοβαρή, ενώ θα έπρεπε να εφαρμόζονται σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου, και με «λιγότερο» οδυνηρά αποτελέσματα. Όταν το ίδιο το ΔΝΤ ομολογεί την αποτυχία του προγράμματος, εσείς γιατί σιωπάτε;

Καμιά είδηση, κ. Υπουργέ, δεν ξεφεύγει από το κλίμα της κοινωνικής απόγνωσης. Οι απαιτήσεις των δανειστών έχουν οδηγήσει τη χώρα σε σημείο βρασμού. Η πραγματική δημοσιονομική αποτελεσματικότητα της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης αποδεικνύεται απογοητευτική. Το χρέος έχει υπερβεί τα 321 δις ευρώ. Τα προβλεπόμενα φορολογικά έσοδα είναι πλέον αδύνατο να μαζευτούν, ενώ η πίεση που συσσωρεύουν, σε συνδυασμό κυρίως – αλλά κι όχι μόνον - με την τερατώδη ανεργία, φέρνουν πλέον τον τριπλό κίνδυνο της αποτυχίας στους δημοσιονομικούς στόχους, της επικίνδυνης πολιτικής ακρότητας στη χώρα και της κοινωνικής έκρηξης όλο και πιο κοντά. Δεν βλέπετε το αδιέξοδο που έρχεται και που θα είναι τεράστιο χωρίς λύση; Τι θα κάνετε να αποτρέψετε όλο αυτό; Που πήγε η περιβόητη επαναδιαπραγμάτευση; Ενάμιση χρόνο μετά από την τελευταία φορά που ακούστηκε από το στόμα του πρωθυπουργού η λέξη αυτή δεν πρέπει τώρα ο ίδιος να βρει το κουράγιο και να θυμηθεί όσα έλεγε πριν ανέβει στην εξουσία; Όσο η χώρα μας συνεχίζει να βαδίζει στο δρόμο της εσωτερικής χρεοκοπίας, υπό τη μπότα τρόμου των Γερμανών, δεν αντιλαμβάνεστε το που οδηγείται: με μαθηματική ακρίβεια στην αποσάθρωση και την καταστροφή;

Αθήνα, 2 Σεπτεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών